

העלף אריינברענגען דעם פסח אין שטוב

בעזרת ה' יתברך

יום ד' פרשת פקודי, כ"ו אדר, שנת תשפ"ה לפרט קטן לכבוד... נרו יאיר

העלף אריינברענגען דעם פסח אין שטוב, העלף דיין ווייב, בעיקר זאלסטו איר געבן גוטע ווערטער און איר אויסהערן, ווייל דאס איז וואס געבט פח פאר די פרוי, ווען זי שפירט אז דער מאן הערט איר אויס און איז איר מחשיב.

זע אין די טעג זיך צו שטארקן מיט שמחה, זוף נישט קיין חומרות, זוף נישט קיין חכמות, זוף ווי דו קענסט מער זיין פרייליך, ווייל דער רבי איז געווען זייער שטארק קעגן חומרות (עין שיחות הרי"ן סימן רלח), ווייל חכמינו זכרונם לברכה זאגן (עבודת אלהים): "אין הקדוש ברוך הוא בא בטרוניא עם בריותיו", נאך זאגן די הייליגע חכמים (מכות כה): "לא נתנה תורה למלאכי השרת", דער אייבערשטער האט נישט געגעבן די תורה פאר מלאכים נאר פאר אונז מענטשן לויט דעם וועג ווי אזוי מיר קענען דאס מקיים זיין; דאס איז לגבי סתם חומרות, אבער אפילו אויף דאס וואס שטייט פון די פריערדיגע (עין ספר תנאים, פרק סא) אז יעדער איד זאל נעמען א מצוה וואס אין דעם וועט ער זייער מקפיד זיין און מחמיר זיין מיט אלע הידוריים וכו', אזוי ווי מען זעט אין די גמרא (שבת קמ"ג): "אביך במא זהיר טפי וכו'", מיט דעם אלעם זאגט דער רבי אז מען מיינט נישט צו זאגן אז דער מענטש זאל אריינלייגן אין די מצוה חומרות פון שטות, שגעון און מרה שחורה, מען מיינט נאר צו זאגן אז ער זאל נעמען איין מצוה וואס אין דעם מצוה זאל ער מדקדק זיין אן קיין נארישע חומרות. הלואי זאלן מיר זוכה זיין צו מקיים זיין אלעס וואס דער אייבערשטער זאגט אין די תורה בפשיטות, ווייל דער עיקר אידשקייט איז תמימות ופשיטות, מען זאל זיך פרייען מיט די תורה ומצוות; עיני שם.

אפילו לגבי חומרות אום פסח האט דער רבי נישט געהאלטן אז מען זאל מקפיד זיין מיט חומרות וואס ברענגט מרה שחורה; דער רבי האט דערציילט אז ווען ער איז געווען יונג און ער האט נאכנישט געוואוסט דאס שעדליקייט פון חומרות וכו' איז ער אויף אריינגעפאלן אין דעם. ווען עס איז געקומען דער יום טוב פסח האט ער נישט געוואוסט וואס צו טון; זענדעס מאל איז אים אריינגעקומען נאך און נאך חומרות, ביז איין מאל האט ער געטראכט צו זיך: 'וואס טוט מען צו האבן ריינע וואסער אויף פסח, ווי אזוי קען איך אכטונג געבן צו האבן ריינע וואסער אויף פסח אן קיין חשש חמץ?' דעמאלט איז געווען די סדר אז מען פלעגט אנשעפן וואסער פאר גאנץ פסח, אבער דער רבי האט געטראכט אז דאס איז נישט אזוי אויסגעהאלטן ווייל מען קען נישט אפהיטן די וואסער פאר דעם גאנצן יום טוב אז עס זאל נישט צו קומען צו דעם קיין משהו חמץ, ביז דער רבי האט געטראכט אז דאס בעסטע וואסער וואלט ווען געווען קוואל וואסער, ווייל א קוואל האלט דאך אין איין קוועלן פרישע וואסער פסדן אן קיין שום חשש חמץ. אבער דארט וואו דער רבי האט געוואוינט איז נישט געווען קיין קוואל וואסער, האט ער געטראכט אוועק צו פארן מיט די משפחה אויף יום טוב צו א פלאץ וואו עס איז דא א קוואל, אזוי שטארק זענען געווען זיינע חומרות אויף פסח; האט דער רבי אויסגעפירט: "אבער ברוך השם אז היינט דארף איך נישט קיין חומרות, היינט ווייס איך אז דער אייבערשטער האט געגעבן די תורה פאר מענטשן און נישט פאר מלאכים, היינט פריי איך זיך מיט די מצוות אליין".

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלטס האבן הצלחה אין אלע ענינים. (עצתו אמונה פקודי תשפ"ה)

מארגן, איך וועל פרובירן צו קוקן נאר אויפ'ן היינטיגן טאג, און זען וואס איך קען אויפטון גוטע זאכן". דערפאר ווען מען ליינט די פרשת החודש, איז די צייט צו בעטן דעם אייבערשטן: "באשעפער העלף מיר איך זאל זוכה זיין צו די מדה פון התחדשות, איך זאל יעדן טאג אנהייבן פון ניי, נישט איבערטראכטן וואס עס איז געווען ביז יעצט, און נישט מורא האבן וואס עס וועט זיין ווייטער, נאר איך זאל מיר שטענדיג קאנצעטרירן אויף די יעצטיגן מינוט, וואס איך קען יעצט טון גוטע זאכן ברוחניות ובגשמיות, און אזוי וועל איך זייער מצליח זיין". דאס איז באמת די פרשת החודש, די מצוה פון קידוש החודש, דער אייבערשטער האט געהייסן אז די אידן זאלן ציילן די חדשים לויט די לבנה צו ווייזן אז אידן זענען אזוי ווי די לבנה, סוף חודש ווערט עס קלענער און קלענער, אבער נאכדעם ווערט עס באנייעט און ווערט צוריק גרויס, אזוי גייט דאס לעבן פון א איד, מען פילט אסאך מאל אז מען פאלט און פאלט, מען ווערט קלענער און קלענער, אבער נאכדעם באנייעט מען זיך און מען ווערט צוריק גרויס, אזוי גייט עס איבער נאכאמאל און נאכאמאל.

שטענדיג אנהייבן פון ניי

דער רבי איז געבוירן געווארן ראש חודש ניסן, ווייל דאס איז דער גאנצער ענין פון רבי'ן, שטענדיג זיך צו באנייען, אזוי ווי דער רבי האט דערציילט (שבחי הר"ן סימן ט) אז ער אליין פלעגט שטענדיג אנהייבן פון ניי. אין די יונגע יארן פון רבי'ן, ווען עס האט זיך געמאכט אז ער איז אראפגעפאלן ברוחניות, האט ער נישט אויפגעגעבן, נאר ער האט געזאגט: "איך וועל אנהייבן פון יעצט, אזוי ווי איך וואלט נאך קיינמאל נישט געדינט דעם אייבערשטן, איך הייב יעצט אן די ערשטע מאל", אזוי פלעגט ער טון יעדע מאל וואס ער איז אראפגעפאלן. און דער רבי האט געזאגט, אז דאס פלעגט זיין ביי אים יעדן טאג, און אפילו עטליכע מאל א טאג. וואס ער איז אראפגעפאלן און אנגעהויבן פון פריש. און אזוי האט ער מצליח געווען און געווארן א גרויסער צדיק.

דער רבי האט געזאגט: (חיי מוהר"ן סימן רמ"ו) "זא חידוש ווי מיר איז נאך קיינמאל נישט געווען". איינע פון די פשטים וואס אנשי שלומינו האבן געזאגט אויף דעם איז אז דער רבי איז געווען א געוואלדיגער "חידוש" טאקע אין דעם ענין פון "התחדשות", זיך שטענדיג צו באנייען. און דאס לערנט דער רבי אויס אויך פאר אונז, אז מיר זאלן זיך אויך שטענדיג באנייען, און דערפאר איז זייער פאסיג וואס דער רבי איז געבוירן געווארן ראש חודש ניסן, וואס דעמאלט איז די צייט שטארק מסוגל זיך צו באנייען.

דער עיקר דאך פון זיך יעצט באנייען אין די זאך פון רעדן צום אייבערשטן, אזוי ווי דער רבי זאגט (שיחות הר"ן סימן צ"ח) אז אין ווינטער שטארבן אפ אלע ביימער און גראזן, און ווען עס קומט זומער לעבן זיי אלע אויף, און דעמאלט קען זיך דער מענטש מיטכאפן מיט די ביימער, און זיך אויך באנייען אזוי ווי זיי. און דעמאלט איז זייער גוט צו רעדן צום אייבערשטן אויפ'ן פעלד צווישן די גראז און ביימער, און דער אמת איז, אז די גאנצע וועלט איז איין גרויסע פעלד, מען קען איבעראל רעדן צום אייבערשטן, און די גראז און ביימער העלפן צו דעם מענטש צו רעדן צום אייבערשטן.

און באמת ווענדט זיך אין דעם די גאנצע הצלחה פון א איד אין עבודת ה', ווען מען באנייעט זיך יעדע מאל פון פריש, דורך דעם שטייגט מען זייער שטארק העכער און העכער. יעדע זאך וואס מען טוט אין עבודת ה' דארף זיין מיט א פרישקייט אזוי ווי עס וואלט געווען די ערשטע מאל וואס מען טוט עס, מען גייט דאווענען שחרית, יעצט איז די ערשטע מאל וואס איך גיי דאווענען שחרית, מען גייט דאווענען מנחה, יעצט איז די ערשטע מאל וואס איך גיי דאווענען מנחה, מען גייט דאווענען מעריב, אפילו מען איז מיד און אפגעמוטשט פון א גאנצע טאג, פרישט מען זיך אויף ווייל מען גייט יעצט די ערשטע מאל גיין דאווענען מעריב.

מען זעט אז די ערשטע מעריב פונעם יאר, ראש השנה בינאכט, דאווענט יעדער מיט גרויס פונוה און התעוררות, ווייל דאס איז די ערשטע תפלה פון יאר דאווענט מען עס מיט א געשמאק, אבער באמת דארף מען יעדע מעריב דאווענען אזוי, ווען מען הייבט אן יעדע מאל פון ניי, דעמאלט איז יעדע תפלה די ערשטע תפלה וואס מען דאווענט, און מען דאווענט עס מיט גרויס געשמאק. און די זעלבע איז ביים לערנען, יעדע מאל וואס מען זעצט זיך לערנען, צי זאל עס זיין מקרא, משנה, גמרא, אדער מדרש, זאל מען אנהייבן פון פריש, איך גיי יעצט די ערשטע מאל לערנען די נייע לימוד, און ווען א איד פירט זיך אזוי וועט ער זייער מצליח זיין, ווייל דער עיקר איז זיך שטענדיג צו באנייען און מאכן שטענדיג א פרישע התחלה.

רבי נתן האט דערציילט אז ביים רבי'ן האט מען דאס אויך געזען ווי ער האט זיך שטענדיג באנייעט, נאכדעם וואס ער האט געענדיגט מגלה זיין געוואלדיגע תורות און השגות, האט מען אים גלייך נאכדעם געטראפן וויינען און בעטן דעם אייבערשטן "ווי אזוי קען איך זוכה זיין צו זיין אן ערליכער איד?", ווייל ער פלעגט אייביג אנהייבן פון פריש, און אזוי איז ער צוגעקומען צו די העכסטע מדרגות.

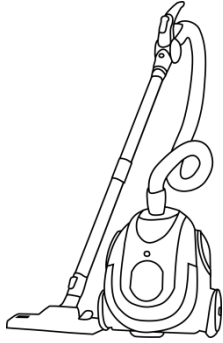
אפילו בגשמיות איז א גרויסע טובה פאר'ן מענטש ווען מען באנייעט זיך שטענדיג ווייל ווען מען ווערט אלט און נאכגעלאזט פאלט מען אריין אין א מרה שחורה און ד'פרסטיע, און מען פארלירט די אפעטיט צום לעבן, מען דארף זיך נאר שטארקן און זיך באנייען, און אזוי האט מען א פרייליכע לעבן. דער רבי זאגט (חיי מוהר"ן סימן תל"ו) אז יעדעס מאל וואס מען רעדט צום אייבערשטן, זאל מען נאכאמאל אנהייבן מיט א פרישקייט, "רבונו של עולם, איך הייב פון יעצט אן צו זיין אן ערליכער איד". ווייל ממה נפשך, אויב ביז יעצט איז

אויף געווען גוט, וועט פון יעצט זיין נאך בעסער, און אויב איז ביז יעצט נישט געווען גוט, דארף מען דאך זיכער אנהייבן פון פריש, פון יעצט צו זיין גוט.

דאס האט מען אייביג געזען, אז די וועלכע האבן זיך שטארק אריינגעלייגט אין די מדה פון "התחדשות", האבן גאר שענער מצליח געווען. ווייל ווען מען הייבט אן שטענדיג פון ניי, טוט מען אלעס מיט אסאך מער חשק און געשמאק.

(שיחות מוהרא"ש ערך פרשת החודש - חודש ניסן)

שאלות ותשובות ברסלב מתבודד זיין ביי די שטוב ארבעט?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

מעג מען זיך מתבודד זיין, רעדן צום אייבערשטן און אים אויסדערציילן אלעס וואס ליגט אויפ'ן הארץ, אינמיטן טון די שטוב ארבעט? צום ביישפיל ווען מען וואשט די שטייבער און מען וואשט די געשיר, אדער אנדערע ארבעט אין שטוב?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' תתברך

יום א' פרשת פקודי, כ"ג אדר, שנת תשפ"ה לפרט קטן

לכבוד ... נרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

אונדא קען מען זיך מתבודד זיין אין די צייט וואס מען רייניגט די שטוב וכו', דאס האט דאך דער רבי געוואלט, מיר זאלן א גאנצן טאג, פון אינדערפרי ביז אויפדערנאכט ווען מען גייט שלאפן - זיך מתבודד זיין, שמועסן און אויסגיסן אונזער הארץ צום באשעפער.

דער רבי האט געזאגט (לקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן צו): "שרצונו שיהיה לנו כל היום כלו התבודדות", איך האב געוואלט מען זאל א גאנצן טאג האבן התבודדות, "יבללות כל היום על זה", און מיט דעם זאל מען פארברענגן דעם גאנצן טאג, "אף לאו כל אדם יכול לקיים זאת", אבער נישט יעדער איינער קען דאס טון, "על בן בהרעה לצוות להם שיהיה להם על כל פנים איזה שעה התבודדות", דעריבער האט דער רבי גערעדט פון זיך באשטיממען א באשטימטע צייט, א שעה התבודדות, "כי גם זה טוב מאד", ווייל דאס איז אויך זייער גוט, "אבל מי שלבו חזק בה", ורוצה לקבל עליו על עבודתו תתברך באמת", אבער ווער עס וויל זיך שטארקן אין עבודת השם, "רצונו שיהיה לו כל היום התבודדות" זאל א גאנצן טאג עוסק זיין אין התבודדות, אזוי ווי די הייליגע חכמים זאגן (פרכות כא): "ולואי שיתפלל אדם כל היום כלו", הלואי וואלט דער מענטש א גאנצן טאג געדאווענט, און מוהרא"ש געבט דאס צו פארשטיין, ווי קען זיין אזא זאך מען זאל א גאנצן טאג זיך מתבודד זיין? א מער מען דארף דאך עסן, און ערלעדיגן זאכן וכו', און לערנען און דאווענען, ווי איז שייך א גאנצן טאג זיך מתבודד זיין? זאגט מוהרא"ש, ווען מען ארבעט - איז מען זיך מתבודד ביים ארבעטן, און ווען מען עסט - איז מען זיך מתבודד ביים עסן, מען זאגט ארויס צום אייבערשטן - ווען מען קען נאר - נאך א ווארט און נאך א ווארט, און אזוי אויך ביים גיין און קומען און ביים לערנען, אלעס גייט אינאיינעם מיט התבודדות, מען מאכט מיט די ליפן, מען רעדט צום אייבערשטן, אזוי קען מען טון דעם רבינוס ווילן, זיך מתבודד זיין א גאנצן טאג.

וואויל איז דיר אז ביים רייניגן די שטוב און ביים רייניגן די געשיר - רעדסטו צום אייבערשטן און דו זינגסט זיך צום אייבערשטן, דאס וועט דיר ברענגען צו די העכסטע מדריגות. אזוי ווי דער רבי האט געזאגט (שיחות ה'רן, סימן קנב): "שדבר עם כמה צדיקים גדולים", ער האט גערעדט מיט אסאך גרויסע צדיקים, "וואמרו שלא הגיעו למדרגתם", זיי האבן אים געזאגט אז זיי זענען נישט צוגעקומען צו זייערע מדריגות, "כי אם על ידי ענין פדאטיק", נאר דורך די פשוט'ע עבודה פון רעדן און שמועסן מיטן אייבערשטן, "שעסקו בעבודתם בפשיטות גמור בהתבודדות ושיחה בינו לבין קונו", זיי האבן אסאך גערעדט צום אייבערשטן פשוט'ערהייט און אסאך געשמועסט מיטן אייבערשטן, "ועל ידי זה הגיעו למה שהגיעו, אשרי להם", און נאר אזוי זענען זיי צוגעקומען צו וואס זיי זענען צוגעקומען, וואויל איז זיי.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

(עצתו אמונה פקודי תשפ"ה)

לעבנסגעשיכטע פון הייליגן רבי'ן (קצח)

תרסט

עטליכע טעג שפעטער האט דער הייליגער רבי געשריבן א "מכתב פלילי", אן אלגעמיינע בריוו פאר אלע אנשי שלומינו, מען האט איבערגעשריבן פון דעם פילע קאפייעס און עס ארומגעשיקט צו אלע אנשי שלומינו אין אלע געגנטער.

אינעם בריוו שרייבט דער הייליגער רבי אז ער וויל לאזן וויסן פאר אלע אנשי שלומינו אז ער האט זיך פארמיאוס'ט אינעם שטאט ברסלב צוליב די פילע צרות און יסורים וואס ער איז דארט אריבער, און פון יעצט און ווייטער וועט ער גיין פון איין פלאץ צום צווייטן און ער וועט זיך נישט באזעצן פערמענאנט אויף איין ארט.

און דעריבער, שרייבט ווייטער דער הייליגער רבי, בעט איך זיך ביי אייך אז מיין מי און פלאג זאל נישט זיין פאר אומזיסט, דאס אלעס וואס איך האב זיך מוסר נפש געווען און זיך געפלאגט אזוי סאך פאר די טובה פון אייער נשמה.

"ה' הצדיק, ואני הרשעתי", דער אייבערשטער איז גערעכט, און מיינע מעשים האבן מיר פאראורזאכט די פילע יסורים, מיינע ליכטיגע קינדער וואס זענען נפטר געווארן, און די מחלוקת און קטרוגים.

כאטש וואס איך ווייס זייער גוט אז אויף דאס וואס איך האבן געארבעט מיט אייך, ענק ארויסצוציען פון צווישן די ציינער פונעם סמך מם, דעריבער האט ער זיך אזוי פארלייגט אויף מיר, ער האט פארשאפט זיינע אויגן און געקריצט מיט די ציין אויף מיר.

דעריבער בעט איך אייך, מיינע טייערע ליבע ברידער און פריינד, שטארקט ענק מיט יראת ה', יעדער איינער לויט זיינע כח און זיין בחינה, עס זאל נישט זיין פאר אומזיסט מיין פלאג, און היסט די הייליגע תורה אזוי ווי איך האב אייך געלערנט.

און וויסן זאלט איר, אז דאס וואס איך בין יעצט ווייט פון ענק, איז דאס נאר די גופים וואס זענען ווייט, אונזערע נשמות זענען חס ושלום נישט דערנווייטערט, מיר זענען זייער נאנט.

מיינע ליבע ברידער און פריינט! איך בעט אייך זייער אז די דאזיגע רייד וואס איך בעט זיך ביי אייך זאלט איר האלטן פאר די אויגן טאג און נאכט.

איך וויל אייך לאזן וויסן אז יעצט בין איך אין שטאט זאסלאב, און איך וועל בלייבן דא פאר בערך דריי חדשים.

אזוי שרייבט צו אייך אייער ליבער פריינט, איך שרייב מיט טרערן פון גרויס שמחה אין הארץ, אז דער אייבערשטער האט מיר געגעבן איינערנע כוחות צו קענען איבערטראגן אזעלכע שווערע יסורים און וואגלענישן.

נחמן בן מורינו הרב שמחה יצ"ו איך וויל אייך לאזן וויסן אז איך בין ברוך ה' געזונט, אן צו עוסק זיין אין גשמיות'דיגע רפואות.

נחמן הב"ל

תרע

רבי נתן איז געווען די גאנצע צייט אין שטאט מאהלוב ביי זייער שווער, און ער זייער געגלוסט און געבענקט צו פארן צום הייליגן רבי'ן, אבער ער האט געהאט גאר אסאך מניעות און שטערונגען, ספעציעל אז דער רבי איז נישט געווען דעמאלט אינדערהיים.

אין די צייט וואס רבי נתן איז געווען ביי זיין גרויסן שווער, דער גאון וצדיק הרה"ק רבי דוד צבי ז"ל, און ער האט דארט געדינט דעם

<<<<<

אייבערשטן מיט א חיות און א ברען אזוי ווי די תלמידים פון הייליגן רבי'ן, מיט התבודדות און תפלה, מיט א געוואלדיגע חשק און חיות און גרויסע כוחות, און מיט א געוואלדיגע התמדה אין די הייליגע תורה, איז דעמאלט אנגעקומען צו זיין שווער א איד מיט'ן נאמען ר' ישראל שוחט.

ר' ישראל שוחט איז געווען א גרויסער למדן, און ער איז ארוםגעגאנגען צו פילע גדולי תורה זיך מפלפל צו זיין מיט זיי אין ענגלי שחיטה, ווייל ער איז געווען גאר א גרויסער מחמיר.

ער האט געוויילט אויף שבת ביי דעם גאון וצדיק ר' דוד צבי, און זיי האבן די גאנצע צייט גערעדט אין לערנען ווי די סדר פון למדנים.

פרייטאג צו נאכטס ווען ער איז אהיימגעקומען פון שול, האט ער געזען ווי רבי נתן גייט אריין אין א צימער און ער זינגט דארט "שלום עליכם", און דערנאך זאגט ער די "רבון כל עולמים" מיט א געוואלדיגע התלהבות, און דערנאך זינגט ער "אשת חיל" מיט א געוואלדיגער ניגון, און דערנאך ווייל האט ר' דוד צבי געווארט אויף אים מיט קידוש.

ר' ישראל האט זיך געוואונדערט פארנוואס ר' דוד צבי ווארט מיט קידוש אויף רבי נתן, ווייל אין זיינע אויגן איז די גאנצע זאך געווען גאר מאדנע, האט אים ר' דוד צבי געזאגט, "ער מיינט עס גאלע [זייער] ערנסט", דאס הייסט אז זיין איידעם מיינט עס זייער ערנסט פאר'ן אייבערשטן.

שפעטער ביי די סעודה, ווען ר' ישראל האט זיך מפלפל געווען מיר ר' דוד צבי, האט רבי נתן אויף אריינגערעדט אינעם שמועס, און דעמאלט האט ר' ישראל פארשטאנען אז רבי נתן איז אויף א למדן.

נאך שבת, ווען ר' ישראל האט זיך געזעגנט מיט ר' דוד צבי, האט ער זיך אויף געוואלט געזעגענען מיט רבי נתן, אפער ער איז נישט דארט געווען. ווען ער געפערענט ר' דוד צבי וואו זיין איידעם איז, האט ער אים געענטפערט אז מסתמא דאווענט ער נאך לאנג אינעם חסידישן שטיבל, איז ער אהינגעגאנגען.

ווען ער איז דארט אנגעקומען צום טיר פונעם שול וואו רבי נתן האט געדאווענט, האט ער געהערט ווי רבי נתן זאגט תהלים מיט א זיסע הארציגע שטימע, מיט געוואלדיגע פיונה און דביקות, האט ער אים נישט געוואלט שטערן און איז געבליבן ווארטן אינדרויסן ביז ער האט געענדיגט.

דאן איז ער אריינגעגאנגען און האט אנגעהויבן רעדן מיט רבי נתן פון זיינע זאכן, און רבי נתן האט אנגעהויבן רעדן מיט אים איבער די גרוסקייט און הייליגקייט פון הייליגן רבי'ן, ער האט אים צוגערעדט אז ער זאל פארן צום רבי'ן און זיך דורכרעדן מיט'ן רבי'ן איבער זיינע זאכן. ספעציעל אז עס קומט שוין באלד דער יום טוב שבעות, די צייט ווען יעדער קומט זיך צוזאם ביים הייליגן רבי'ן, איז פאסיג אז ער זאל אויף פארן צום רבי'ן, און דער רבי וועט אים זיכער פארענטפערן און קלאר שטעלן אלע זיינע ספיקות. ר' ישראל האט אים געענטפערט, "איך דארף נאך פארן צו איין רב א גרויסער גאון, און דערנאך זאג איך אייך צו אז איך וועל פארן צו אייער רבי גיין ואסלאב".

רבי נתן האט אריינגעשיינט אין אים אזוי שטארק די גרוסקייט פון הייליגן רבי'ן, אז עס ער האט שוין אליין אנגעהויבן זייער פגעקן און גלוסטן צו זיין ביים רבי'ן און אים נאכקוקן.

פארזעצונג קומט איהר גענומען פון ספר "שעלת הצדיק"

סימן טוב ומזל טוב

מו"ה אבא חייא רייזמאן הי"ו בני ברק מלמד מומחה אין אונזערע הייליגע מוסדות צו די געבורט פון א מיידל למזל טוב

מו"ה הערשל בוים הי"ו קרית ברסלב צו די געבורט פון צווילינג אינגלעך למזל טוב

מו"ה יואל שעכטער הי"ו בני ברק צו די שידוך שליסן פון זיין זון למזל טוב

החתן יהודה הי"ו ע"ב גבת

מו"ה דוד יעקב יאקאבאוויטש הי"ו יבנאל

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק' "ציצית הבורות" ביים נייעם בית המדרש אין שטעטל

געלויבט דעם אייבערשטן אז די ארבעט צו בויען דעם נייעם שול אין קרית ברסלב ליבערטי גייט גאר שנעל, מען בויעט צו א שיינעם נייעם גרויסן שול צו די עקזעסטיבענדע בית המדרש אויף די האשקי גאס, עס דערקענט זיך די פילע תפילות פון אלע אנשי שלומינו וואס בעטן דעם אייבערשטן אז אלעס זאל פארן שנעל און קיין מכשולות, מען זעט א ספעציעלע סייעתא דשמיא, און די ארבעט פארט שנעל און געשיקט, קוים האט מען געמאכט די פלענער, און יעצט האלט מען שוין נאכ'ן גראבן, מען האט שוין געגאסן די יסודות, די ווענט, די אונטערערדישע פלאמביני, די סלעב פונעם אונטערשטן שטאק, מען האלט שוין טיף אינמיטן די פריעמינג, מען לייגט שוין אפילו די באלקענעס פארן דאך, די דרויסענדיגע סטרוקטור איז שוין כמעט פארטיג.

יעצט איז געקומען די צייט צו גיסן די בורות פאר די מקוה, אין וואס די פילע שטעטל איינוואוינער וועלן זיך מקדש און מטהר זיין טאג טעגליך איידער מען גייט דאווענען, און אום ערב שבת ויום טוב, און צו יעדע הייליגע צייט. דער בוי מייסטער מוה"ר אברהם שבת מורחי הי"ו האט אפגעקויפט די זכותים פון די בורות המקוה לע"נ זיינע זיידעס און באבעס, מען בויעט בעז"ה דריי בורות, איין בור איז נתגבד געווארן לע"נ ר' חיים ב"ר יעקב וזגותו סאסא בת ר' יעקב ע"ה סאאל, דער צווייטער בור איז נתגבד געווארן לע"נ ר' משה ב"ר נסים יוסף וזגותו רינה בת ר' רחמים ע"ה דאנא, און די דריטע בור איז לע"נ ר' דוד ב"ר שבת וזגותו פלורה בת ר' יצחק ע"ה מזרחי.

די גאנצע פראצעדור איז דורכגעארבעט געווארן דורך די תלמידי חכמים די לומדי הכולל וואס זענען בקיאים אין די שווערע קאמפליצירטע הלכות מקוואות, וואס האבן אויסגעקאנט און דורכגעטון דעם גאנצן סוגיא און זיכער געמאכט אז עס ווערט געבויעט על פי הלכה ובהידור רב. יעצט ווען מען האט שוין געהאלטן דא איז דער ראש ישיבה שליט"א מיט די תלמידי חכמים פונעם כולל אראפגעקומען פערזענליך מיט צו האלטן ווי מען פירט אויס די ארבעט אויפ'ן ריכטיגן וועג.

דער נדבן מו"ה אברהם שבת הי"ו מיט זיינע קרובים, בראש פון זיינע חשובע עלטערן שיחיו, זענען געקומען מיטהאלטן דעם פרייליכן מאמענט ווי מען גרייט זיך צו בויען א מקוה און האבן די זכיה אז א מקוה וועט זיין לעילוי נשמת פון די חשובע עלטערן נ"ע.

ווען מען האט געענדיגט גיסן האט מען געשטעלט לחיים אויפ'ן טיש, מען האט זיך אראפ געזעצט און מען האט געזינגען עטליכע פרייליכע ניגונים לכבוד דעם געלעגנהייט, און דער ראש ישיבה שליט"א האט איבערגעלאזט דברי חיזוק פאר אלע פארזאמלטע.

חיזוק צום טיר

איר קענט באקומען אלע ספרי ברסלב, קונטרסים, "עצתו אמונה", דרשות, ניגונים, סידורים, USB, SD, און נאך; דעליווערט צו אייער טיר! רופט אריין מיט אייער פארלאנג צו

718-387-2691

און מיר וועלן פרובירן בעדיה עס צו שיקן צו אייך אהיים

יום טוב פסח

שיעורי התחזקות, שיעורי תורה, שיעורי הלכה, הגדה, מעשיות פאר קינדער, זיך צוצוגרייטן צום הייליגן יום טוב פסח

קול ברסלב

212-444-9191

1, 1, 9, 6

קוואל פון אמונה (פרויען) - שיעורים; מערזענליכע מעשיות; רעסעפיס; און נאך 845-351-9060 / 212-444-9169 ארץ ישראל 0797040069 / ענגלאנד 03303502363 / קאנאדא 438-320-9090 בעלגיע 3235003462 / ארגענטינא 1152354380 חיזוק יומי אימעיל chizikyomi@gmail.com / טעלעפאן מעסידזשינג 347-630-2876

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; מערזענליכע מעשיות; און נאך 845-351-0910 / 212-444-9191 ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361 / קאנאדא 438-300-8080 בעלגיע 3235003461 / ארגענטינא 1152354370 צו באקומען דעם גליון אויף אימעיל breslevcenter@gmail.com